

מ"ת 4832/05/22 - מדינת ישראל נגד בהאא שלאדה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 4832-05-22 מדינת ישראל נ' שלאדה(אחר/נוסף)
תיק חיצוני: 221625/2022

בפני	כבוד השופט יהונתן שניאור
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	בהאא שלאדה (אחר/נוסף)

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב בתנאי מעצר בית וזאת עד לתום ההליכים, על פי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1966 (להלן: "חוק המעצרים"), וכן בקשה להורות על פסילתו של המשיב מלהחזיק רשיון נהיגה עד לתום ההליכים, לפי סעיפים 46 ו-47 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה").

2. בד בבד עם הגשת הבקשה, הוגש כנגד המשיב כתב אישום לפיו ביום 7.5.22 נהג ברכב במחסום עין יעל בירושלים כשהוא מבצע את העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי ס' 67 לפקודה, נהיגה כשתוקף רשיון הנהיגה פקע ביום 1.12.19 - עבירה לפי ס' 10(א) לפקודה, נהיגה ללא ביטוח - עבירה לפי ס' 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי התש"ל-1970 ונהיגה ברכב כשרשיון הרכב פקע מעל שישה חודשים - עבירה לפי ס' 2 לפקודה.

3. בעת ביצוע העבירה, עוכב המשיב ושוחרר על ידי קצין משטרה בתנאי מעצר בית בביתו ברח' דו אלונריין 43 ירושלים, וזאת למשך 4 ימים ללא מפקחים וללא תנאים נוספים.

4. הדיונים נדחו מעת לעת. בהסכמת המשיב וב"כ נשאר המשיב בתנאים כאמור לעיל, וביום 27.6.22 טענו הצדדים בפני לראשונה.

6. המבקשת בבקשתה טענה כי המסוכנות הנשקפת מן המשיב גבוהה, זאת לאור חומרת העבירות המיוחסות לו וכן לאור עברו התעבורתי של המשיב אשר הוציא רשיונו בשנת 2010 ומאז צבר לחובות

13 הרשעות קודמות. כמו כן לחובתו עבירה פלילית של חבלה במזיד ברכב מיום 14.6.15.

7. עוד הוסיפה וטענה המבקשת כי המשיב הודה והורשע בשלושה תיקים נוספים במסגרת פ"ל 5436-12-21 (תעבורה ירושלים), הכוללים את הסעיפים הבאים: נהיגה בזמן פסילה (פעמיים), גרימת תאונת דרכים ונהיגה ללא רשיון נהיגה תקף.

8. לאור האמור, לטענת המבקשת לא ניתן לאיין המסוכנות מאחר ולא ניתן ליתן אמון במשיב אשר נוהג פעם אחר פעם בזמן פסילה ותוך ביצוע עבירות נוספות ועל כן אין להורות על שינוי התנאים.

9. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ואולם טען למסוכנות מופחתת אותה ניתן לאיין תוך הקלה בתנאי מעצר הבית באופן בו מעצר הבית יוגדר לתקופה קצובה, או לחילופין ישונה למעצר בית לילי. ב"כ המשיב הוסיף וטען כי אמנם המשיב הורשע בתיקים הנוספים אך אין המדובר בהרשעה חלוטה.

10. בטיעוניו בפניי ובבקשתו להוספת החלטות אשר נסרקה לתיק, טען המבקש כי יש לבחון את ההתאמה בין העונש הצפוי לנאשם בגין תיק זה, לבין תנאי מעצרו. לטענת ב"כ המשיב, מאחר ומתחם הענישה במקרה דנן אינו כולל מאסר בפועל, יש להורות על הקלה בתנאי המעצר. ב"כ המשיב הפנה לפסיקה ענפה בעניין זה.

11. ב"כ המבקש הפנה גם לכך שהמבקש נשוי ולו 3 ילדים, אינו עובד מיום 8.5.22 ונגרמה פגיעה כלכלית לו ולבני משפחתו.

דין והכרעה

12. לענין ראיות לכאורה, לאור הסכמת הצדדים ולאחר שעיינתי בתיק החקירה, בדוחות הפעולה ובהודעתו של המשיב בה הודה בביצוע העבירה, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה למכביר.

12. דומני כי המסוכנות העולה מן המשיב איננה מבוטלת לאור העובדה שבחר לנהוג ברכב ללא רשיון נהיגה תקף, ללא ביטוח, ברכב שלא עבר מבחן שנתי ואין ערובה לתקינותו וכל זאת כאשר הוא פסול מלנהוג בפסילה שהושתה עליו לאחר שהודה והורשע בעבירות זהות.

13. זוהי הפעם השלישית בתקופה כה קצרה (פחות משנה) בה נוהג הנאשם בזמן פסילה מבלי שמורא הדין ומורא בית המשפט לנגד עיניו ומקובלת עלי עמדת המבקשת לפיה לא ניתן ליתן בו אמון.

14. אכן, צודק ב"כ המשיב ויש לבחון את ההתאמה בין העונש הצפוי לתנאי השחרור. זאת לאור דברי כבוד השופט עמית בבש"פ 800/10 צקול קסאו נגד מדינת ישראל (10.2.2010) שם נאמר:

"...המשפט טרם החל (הישיבה הראשונה קבועה לתחילת חודש אפריל 2010) כך שיש להניח כי העורר ישהה תקופה ממושכת במעצר עד תום ההליכים. במצב דברים זה יש לקחת בחשבון גם את הפרופורציה בין העונש הצפוי לעורר אם יורשע- וכאמור, חלקו באירוע קטן מזה של כל המעורבים האחרים- לבין התקופה שבה ישהה במעצר אם תידחה בקשתו".

15. ואולם, אין דין הכא כדין התם. כלל לא בטוח שהתביעה תעתור לקביעת מתחם ענישה אשר מתחיל במאסר על תנאי, כאשר המשיב ביצע העבירות המיוחסות לו לאחר שהודה והורשע בעבירות דומות וחמורות כל כך ובהמתינו לגזר דינו.

16. לכך יש להוסיף כי דיון ההקראה בתיק זה קבוע בעד זמן קצר (18.7.22), אז יוכל המשיב לסיים ההליכים בתיק.

17. עיינתי בפסיקה שצירף המשיב בתמיכה לבקשתו להקל בתנאי מעצר הבית, ואולם לא מצאתי מקרה מתאים עליו יכול להישען המשיב. אוסיף כי תמוהה בעיני העובדה שהמשיב שוחרר למעצר בית ללא פיקוח וללא תנאים נוספים כדוגמת הפקדה כספית, ערבות עצמית וצד ג', ואולם מאחר והמשיב לא הפר תנאי מעצר הבית, לא מצאתי להידרש לכך בשלב זה.

18. לאור האמור, לאור קיומן של ראיות לכאורה ומסוכנות ולאחר שקבעתי כי לא ניתן לאיין את המסוכנות בדרך שפגיעתה בחירותו של המשיב פחותה, אני מורה על מעצרו של המשיב במעצר בית מלא וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

19. בנוסף, אני מורה על פסילת רשיונו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו. לאור הלכת בית המשפט העליון כפי שבאה לידי ביטוי בבש"פ 8514/05 איוב אבו צעלוק נגד מדינת ישראל (13.9.05), קוצב את הפסילה למשך 7 חודשים. הפסילה תחושב מיום 11.5.22 וללא צורך בהפקדה.

ניתנה היום, ד' תמוז תשפ"ב, 03 יולי 2022, בהעדר הצדדים.